

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114220977
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2114220977.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, P.O.BOX 41, 810 01 Bratislava, proti odporcovi: K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. 7, N., zastúpená: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 8, Bratislava, o zaplatenie sumy 1.920,91 eura s príslušenstvom a zmluvnými pokutami, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie istiny v sume 160,- eur a v časti úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 160,- eur od 21.11.2014 do 11.05.2015 z a s t a v u j e .

II. Súd p r i p ú ť a zmenu petitu návrhu v nasledovnom znení:

„Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 1.760,91 eura, vyčíslené zmluvné pokuty spolu 291,58 eura, vyčíslený ročný úrok z omeškania 4,775% vo výške 31,03 eura, vyčíslený ročný úrok z omeškania 8,75% vo výške 211,12 eura, ročný úrok z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 1.760,91 eura od 12.05.2015 do zaplatenia, trovy právneho zastúpenia vo výške 237,42 eura vrátane DPH (za 2 úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia, podanie žaloby á 109,55 eura vrátane DPH /91,29 eura + 20% DPH/ + 2x režijný paušál á 9,16 eura vrátane DPH /7,63 eura + 20% DPH/) a náhradu ostatných trov konania za zaplatený súdny poplatok.“

III. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 57,76 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne

zo sumy 493,76 eura od 28.10.2011 do 02.04.2014,
zo sumy 473,76 eura od 03.04.2014 do 08.04.2014,
zo sumy 453,76 eura od 09.04.2014 do 15.05.2014,
zo sumy 433,76 eura od 16.05.2014 do 18.06.2014,
zo sumy 413,76 eura od 19.06.2014 do 18.07.2014,
zo sumy 393,76 eura od 19.07.2014 do 19.08.2014,
zo sumy 373,76 eura od 20.08.2014 do 19.09.2014,
zo sumy 353,76 eura od 20.09.2014 do 21.10.2014,
zo sumy 321,76 eura od 22.10.2014 do 21.11.2014,
zo sumy 289,76 eura od 22.11.2014 do 22.12.2014,
zo sumy 257,76 eura od 23.12.2014 do 20.01.2015,
zo sumy 225,76 eura od 21.01.2015 do 17.02.2015,
zo sumy 193,76 eura od 18.02.2015 do 17.03.2015,
zo sumy 161,76 eura od 18.03.2015 do 17.04.2015,
zo sumy 129,76 eura od 18.04.2015 do 20.05.2015,
zo sumy 97,76 eura od 21.05.2015 do 14.11.2015,

zo sumy 87,76 eura od 15.11.2015 do 20.12.2015,
zo sumy 77,76 eura od 21.12.2015 do 21.01.2016,
zo sumy 67,76 eura od 22.01.2016 do 18.02.2016,
zo sumy 57,76 eura od 19.02.2016 do zaplatenia,
a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 10,- eur mesačne splatných vždy do 20-
teho dňa toho-ktorého mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že v
prípade omeškania odporkyne s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh.

IV. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

V. O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným
uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 17.02.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.08.2014, domáhal
vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.124,91
eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 4,775 %
ročne z čiastkových súm, ako aj úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 2.124,91 eura od
29.03.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o
revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 1.170,00
eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporkyňa zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach (vrátane
úrokov) vo výške 62,69 eura v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Na základe žiadosti
odporkyne sa dohodli na odklade splátok č. 4,5,6 pôžičky a tieto sa odporkyňa zaviazala splatiť ako
splátky č. 43,44,45. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1,
napokon zaplatila len sumu 508,07 eura. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa bola v omeškaní s úhradou
splátky o viac ako 3 mesiace, bolo jej doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565
Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Oznámenie o uplatnení
práva bolo odporkyni doručené dňa 11.10.2011. V súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka došlo
k uplatneniu tzv. straty výhody splátok dňa 27.10.2011, kedy bol odporkyňa povinná uhradiť doposiaľ
neuhradené splátky úveru. Celková suma dlhu odporkyne predstavuje súčet neuhradených splátok,
t.j. sumu 2.124,91 eura. Nakoľko sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením svojich povinností,
navrhovateľovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,065%
denne a v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nárok na úrok z omeškania, pričom navrhovateľ si
uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 4,775% ročne zo sumy nesplatennej časti istiny
úveru a úrokov, pričom výška úrokovej sadzby predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych
prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút.
Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie odporkyne so splácaním úveru spolu dosiahnu
sumu poskytnutého úveru 1.170,00 eur, navrhovateľ si od nasledujúceho dňa uplatňuje len 9,5% ročný
úrok z omeškania zo sumy 2.124,91 eura do zaplatenia.

Odporkyni bol návrh s prílohami doručený dňa 06.10.2014, k tomuto sa písomne nevyjadrila.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 11C/44/2014-35 zo dňa 11.03.2015 bolo konanie v časti istiny vo
výške 204,- eur a v časti príslušného úroku z omeškania zastavené a zároveň bola pripustená zmena
žalobného petitu tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.920,91 eura, vyčíslené
zmluvné pokuty spolu 291,58 eura, vyčíslený ročný úrok z omeškania 4,775% vo výške 31,03 eura,
vyčíslený ročný úrok z omeškania 8,75% vo výške 135,13 eura, ročný úrok z omeškania vo výške 8,05%
zo sumy 1.920,91 eura od 21.11.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

Čiastočné späťvzatie návrhu bolo navrhovateľom odôvodnené tým, že po podaní návrhu zo dňa
18.02.2014 eviduje navrhovateľ zo strany odporkyne nasledovné úhrady: dňa 02.04.2014 vo výške 20,-
eur, dňa 08.04.2014 vo výške 20,- eur, dňa 15.05.2014 vo výške 20,- eur, dňa 18.06.2014 vo výške 20,-
eur, dňa 18.07.2014 vo výške 20,- eur, dňa 19.08.2014 vo výške 20,- eur, dňa 19.09.2014 vo výške 20,-
eur, dňa 21.10.2014 vo výške 32,- eur, dňa 21.11.2014 vo výške 32,- eur.

Podaním zo dňa 18.12.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.12.2014, oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu odporkyne. Na námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania rozhodol Okresný súd Trnava uznesením č.k. 11C/44/2014-75 zo dňa 12.11.2015 tak, že vedľajšie účastníctvo občianskeho združenia na strane odporkyne je prípustné. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.12.2015.

Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 19.03.2015, kde uviedol, že by chceli poukázať na samotný proces kontraktácie, na jeho nedostatky, ktoré môžu mať významne právne následky na daný vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou. Žiadosť/Zmluva trpí vnútorným obsahovým rozporom (obsahový rozpor návrhu a akceptácie), a to rozporom v bode 5. a 6. ohľadom predpokladanej RPMN úveru za úver, predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu. Keďže Zmluva nevznikla, odporkyňa mala povinnosť vrátiť poskytnuté prostriedky odo dňa nasledujúceho po poskytnutí finančných prostriedkov, teda v júli 2010. Od tohto momentu plynie aj premlčacia doba. Vzhľadom na uvedené vedľajší účastník vznáša námietku premlčania celého uplatneného práva. Keďže nebola uzavretá zmluva, je potrebné aplikovať ustanovenia OZ o bezdôvodnom obohatení, pričom uplynula dvojiročná subjektívna, ako aj trojiročná objektívna premlčacia doba. Ak by súd zastával iný právny názor, vedľajší účastník predkladá vyjadrenie k povahe Zmluvy a jej jednotlivých podmienok. Navrhovateľ má nárok na zaplatenie istiny úveru, ale bez poplatkov a úrokov za poskytnutie úveru. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Ďalej vedľajší účastník uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú vymenované v § 11 ZSÚ, a síce neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Navrhovateľovi by tak podľa názoru vedľajšieho účastníka vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých odporkyňou. Táto suma sa rovná rozdielu istiny úveru a uhradených splátok odporkyňou. Odporkyňa vrátila navrhovateľovi sumu 508,07 eura, tým zanikla povinnosť odporkyne vrátiť finančné prostriedky v tejto výške, pričom ostala povinnosť vrátiť iba rozdiel medzi 1001,83 a 508,07 eura, t.j. 493,76 eura, keďže v časti 508,07 eura si odporkyňa splnila svoj záväzok. V časti zmluvnej pokuty žiadal túto vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Záverom žiadal návrh zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi od navrhovateľa náhradu trov konania.

Vo veci sa konalo dňa 12.05.2015 pojednávanie, ktorého sa zúčastnili odporkyňa a jej právny zástupca, a ktoré súd odročil za účelom preukázania vykonaných ďalších čiastkových úhrad zo strany odporkyne od novembra 2014.

Po pojednávaní dňa 12.05.2015 bolo dňa 13.05.2015 súdu doručené podanie navrhovateľa zo dňa 11.05.2015, ktorým vzal navrhovateľ návrh späť v časti istiny v sume 160,- eur a príslušného úroku z omeškania. Čiastočné späťvzatie návrhu odôvodnil tým, že navrhovateľ po podaní zo dňa 28.11.2014 eviduje zo strany odporkyne nasledovné úhrady: dňa 22.12.2014 vo výške 32,- eur, dňa 20.01.2015 vo výške 32,- eur, dňa 17.02.2015 vo výške 32,- eur, dňa 17.03.2015 vo výške 32,- eur, dňa 17.04.2015 vo výške 32,- eur. V podaní tiež navrhovateľ uviedol, že si voči odporkyňu uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 1.760,91 eura, vyčíslené zmluvné pokuty spolu 291,58 eura, vyčíslený ročný úrok z omeškania 4,775% vo výške 31,03 eura, vyčíslený ročný úrok z omeškania 8,75% vo výške 211,12 eura a ročný úrok z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 1.760,91 eura od 12.05.2015 do zaplatenia, pričom uvedené súd podľa obsahu posúdil ako návrh na pripustenie zmeny návrhu.

Odporkyňa sa na ďalšom pojednávaní dňa 22.03.2016 vyjadrila tak, že s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasí.

Podľa § 96 ods. 1 až 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 95 ods. 1 a 2 OSP, navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene. Súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Nakoľko navrhovateľ vzal svoj návrh v časti späť po prvom pojednávaní vo veci, pričom odporkyňa s čiastočným späťvzatím návrhu súhlasila, súd konanie v časti istiny vo výške 160,- eur a v časti príslušného úroku z omeškania vo výroku I. zastavil.

Zmena návrhu na začatie konania je vyjadrením dispozičného oprávnenia navrhovateľa, ktoré mu umožňuje disponovať (nakladať) konaním alebo jeho predmetom. Pri rozhodovaní o takomto návrhu môže súd skúmať iba to, či výsledky doterajšieho konania (ako celku) môžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu.

Na základe uvedených skutočností a s poukazom na príslušné zákonné ustanovenie súd vo výroku II. pripustil zmenu petitu návrhu vzhľadom k tomu, že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom pre rozhodnutie o zmenenom návrhu tak, ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia. Zmena návrhu pritom spočívala v požadovaní vyššieho úroku z omeškania 8,75% ročne oproti predtým požadovanému úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne (č.l. 33) a zároveň vo vyčíslení kapitalizovaného úroku z omeškania v sume 211,12 eura oproti predtým požadovanej sume 135,13 eura.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 17.02.2014, Pokusom o zmier zo dňa 04.09.2012, Oznámením o zosplatnení zo dňa 06.10.2011, Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., fotokópiou doručky č.l. 7, Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22.12.2010, Kartou klienta zo dňa 18.02.2014, výpisom z obchodného registra č.l. 12, čiastočným zoznamom daňových subjektov registrovaných pre DPH, podaním navrhovateľa zo dňa 28.11.2014, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 18.12.2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 19.03.2015, lustráciou odporkyne v Sociálnej poisťovni, podaním navrhovateľa zo dňa 11.05.2015, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 28.04.2015, zoznamom čiastkových úhrad č.l. 52, históriou transakcií č.l. 53 a 54, vyjadrením odporkyne zo dňa 15.05.2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 10.06.2015 s prílohami, vyjadrením odporkyne zo dňa 15.06.2015, ako aj ostatným obsahom spisu, výsluchom odporkyne, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa XX.XX.XXXX. Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni revolvingový úver vo výške 1.170,00 eur pri úroku 70,02 % ročne. Odporkyňa sa zaviazala splácať úver v mesačných splátkach vo výške 62,69 eura splatných 24. dňa v mesiaci, pri počte splátok 42. Odporkyni bola titulom úveru vyplatená suma 1.001,83 eura, keď odporkyňa z poskytnutého úveru zaplatila navrhovateľovi celkom sumu 944,07 eura. Úhradu sumy 508,07 eura mal súd za preukázanú z Karty klienta zo dňa 18.02.2014 (č.l. 9). Z podania navrhovateľa zo dňa 28.11.2014 (č.l. 32) mal súd za preukázané, že odporkyňa ďalej urobila čiastkové úhrady, a to dňa 02.04.2014 vo výške 20,- eur, dňa 08.04.2014 vo výške 20,- eur, dňa 15.05.2014 vo výške 20,- eur, dňa 18.06.2014 vo výške 20,- eur, dňa 18.07.2014 vo výške 20,- eur, dňa 19.08.2014 vo výške 20,- eur, dňa 19.09.2014 vo výške 20,- eur, dňa 21.10.2014 vo výške 32,- eur, dňa 21.11.2014 vo výške 32,- eur. Z podania navrhovateľa zo dňa 11.05.2015 (č.l. 45) mal súd za preukázané, že odporkyňa ďalej urobila čiastkové úhrady, a to dňa 22.12.2014 vo výške 32,- eur, dňa 20.01.2015 vo výške 32,- eur, dňa 17.02.2015 vo výške 32,- eur, dňa 17.03.2015 vo výške 32,- eur, dňa 17.04.2015 vo výške 32,- eur. Z História transakcií zo dňa 18.05.2015 (č.l. 53) vyplýva, že dňa 18.05.2015 uhradila odporkyňa na účet navrhovateľa sumu 32,- eur s VS: 8100033325. Z originálov podacích lístkov predložených odporkyňou na pojednávaní dňa 22.03.2016 vyplýva, že pod variabilným symbolom 8100033325 uhradila odporkyňa na účet navrhovateľa dňa 12.11.2015 sumu 10,- eur, dňa 18.12.2015 sumu 10,- eur, dňa 19.01.2016 sumu 10,- eur a dňa 18.02.2016 sumu 10,- eur. Nakoľko bola odporkyňa s úhradou splátok v omeškaní viac ako tri mesiace, navrhovateľ vyhlásil okamžitú splatnosť

úveru listom zo dňa 06.10.2011, ktorý bol odporkyni doručený dňa 11.10.2011, s tým, že k zosplatneniu prišlo dňa 27.10.2011.

Odporkyňa sa na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila v tom zmysle, že žiadajú návrh zamietnuť. Odporkyňa uzatvorila dňa 22.12.2010 zmluvu s navrhovateľom, kde sa dohodli, že jej poskytne úver vo výške 1.170,- eur. V zmluve dohodnutú výšku úveru však odporkyňa nikdy nedostala, čo vyplýva aj z karty klienta priloženej k návrhu. Je tam uvedené, že odporkyni bolo vyplatené vrátane revolvingov suma 1.001,83 eur. Poukazujú na to, že predmetná zmluva je z dôvodu rozporu medzi dohodnutou poskytnutou sumou úveru neplatná, a to pre neurčitosť. V predmetnej zmluve bol navyše dohodnutý akýsi poplatok za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 168,17 eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu 87,36 eura. Majú za to, že takto formulovaná zmluva odporuje dobrým mravom, nakoľko odporkyňa nežiadala od navrhovateľa o takúto možnosť, ale navrhovateľ jej takúto možnosť sám nanútil, a to v štandardnej spotrebiteľskej zmluve. Nakoľko teda zmluva je v predmete plnenia neurčitá a odporuje dobrým mravom, majú za to, že takáto zmluva je neplatná. Zároveň poukazujú na to, že zmluvné dojednania, ktoré tvoria prílohu k zmluve, odporkyňa nepodpísala, a teda nemôžu prívodiť viazanosť týchto zmluvných dojednaní pre odporkyňu. Navyše sú tieto zmluvné dojednania písané malým písmom, čo predstavuje neprijateľnú podmienku podľa §52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedená neprijateľná podmienka bola už súdmi SR vyhlásená za neplatnú, nakoľko ide o menšie písmo ako je ostatný obsah zmluvy. Z uvedených dôvodov považujú aj dojednanie o zmluvnej pokute uvedené v bode 14 zmluvných dojednaní za absolútne neplatné, a to nielen pre absenciu písomnej podoby, ale aj pre jej neprimeranú výšku podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Navrhovateľovi by tak vznikol iba nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od odporkyne, a to vo výške vyplatenej čiastky 1.001,83 eur a odporkyňou vrátených peňažných prostriedkov navrhovateľovi vo výške 508,07 eur. Vzhľadom k tomu, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v dvojročnej lehote, vznášajú námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a žiadajú návrh z tohto dôvodu zamietnuť v celom rozsahu a priznať odporkyni trovy konania, ktoré budú vyčíslené do troch dní. Pre prípad, ak by sa súd nestotožnil s vyššie uvedenými tvrdeniami, poukazujú na ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v zmluve vo výške 70% a ročnú úrokovú sadzbu revolvingu vo výške 76,21%. Takáto výška úrokovej sadzby je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, čo vyslovil už aj Najvyšší súd SR. Zároveň zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to uvedenie adresy predávajúceho, kde môže spotrebiteľ uplatniť sťažnosť alebo reklamáciu, ďalej výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj termín konečnej splatnosti uvedeného úveru. Zároveň sú toho názoru, že navrhovateľom predložený dokument označený ako Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22.12.2010 odporkyňa rovnako nepodpísala, a preto nemôže byť ním viazaná. Tento dokument považujú za nový návrh podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa údaje v ňom uvedené nestotožňujú s údajmi uvedenými v zmluve, nemožno preto hovoriť o akceptácii odporkyňou, a to aj s poukazom na absenciu jej podpisu na tomto dokumente.

Odporkyňa pri výsluchu účastníka konania na pojednávaní dňa 12.05.2015 uviedla, že podpísala zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 21.12.2010. Ona platí aj t.č. splátky navrhovateľovi, a to vo výške 20,- eur, tieto platí dcéra cez internet banking. Zaplatila aj v období od decembra 2014 do apríla 2014, uvedené vie preukázať do budúceho pojednávania. Na pojednávaní dňa 22.03.2016 odporkyňa uviedla, že pokiaľ ide o čiastkové úhrady z jej strany, zaplatila ešte 18.05.2015 sumu 32,- eur, potom neplatila. Od novembra 2015 platila mesačne po 10,- eur, k čomu predložila originály podacích lístkov. Ďalšie platby okrem uvedených nevykonala. V prípade, že by bola v konaní neúspešná, nebola by schopná dlh uhradiť naraz, ale len v splátkach po 10,- eur mesačne so splatnosťou do 20-teho dňa v mesiaci. Ona však žiada návrh zamietnuť. V súčasnosti poberá starobný dôchodok vo výške 255,- eur mesačne, pričom exekútor jej strháva 60,- eur z dôvodu nedoplatku na predchádzajúcom byte, výdavky má na lieky - lieči sa na psychiatrii, na vysoký tlak, zostáva jej 70,- eur na celý mesiac.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 8 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania odporkyne), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je dôvodný len z časti.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 22.12.2010 zmluvu o revolvingovom úvere. Pokiaľ ide o námietky vedľajšieho účastníka a neskôr aj odporkyne urobené prostredníctvom právneho zástupcu, že kvôli vadám kontraktáčného procesu nedošlo k uzavretiu zmluvy, k týmto súd uvádza, že má za to, že k uzatvoreniu zmluvy medzi navrhovateľom a odporkyňou prišlo, nakoľko došlo k zhode v prejavoch vôle jej účastníkov pokiaľ ide o výšku poskytnutého úveru, ako aj o výšku úroku, čo sú podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Ak aj nedošlo k akceptácii návrhu odporkyne týkajúceho sa iných náležitostí zmluvy (RPMN), táto skutočnosť má iné právne následky, ale nie absenciu uzavretia zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu nepovažoval súd námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú, nakoľko tu nejde o bezdôvodné obohatenie odporkyne, ale o prijatie plnenia zo zmluvy. Na základe uvedenej zmluvy navrhovateľ poskytol odporkyňi revolvingový úver vo výške 1.170,00 eur, z ktorého odporkyňa čerpala celkom sumu 1.001,83 eura. Odporkyňa sa v zmluve zaviazala splatiť uvedený úver s príslušenstvom v 42 mesačných splátkach vo výške 62,69 eura. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,02 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 69,58 %. Rovnako, ročná percentuálna miera nákladov revolvingu bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 63,32 % a v časti 6. ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 60,50 %. Priemerná RPMN za úver predstavovala 44,57 %. Odporkyňa zaplatila navrhovateľovi z poskytnutého úveru vo výške 1.001,83 eura celkom sumu 944,07 eura. Oznamením o zosplatnení zo dňa 06.10.2011 upozornil navrhovateľ odporkyňu na možnosť zosplatnenia dlhu, pričom k zosplatneniu došlo dňa 27.10.2011. Pokusom o zmier zo dňa 04.09.2012 oznámil navrhovateľ odporkyňi, že došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok dňa 27.10.2011.

Medzi účastníkmi konania vznikol uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 OZ, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ) a zároveň navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 62,69 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedený rozpis na výšku splátky istiny, výšku splátky úroku a výšku splátky poplatkov. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov, nakoľko táto je v časti 5. uvedená iba ako predpokladaná. Presná výška RPMN je uvedená až v časti 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere, uvedené schválenie však odporkyňa neprijala písomnou formou, preto ho nemožno považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z uvedených dôvodov považoval súd údaj o RPMN za v zmluve neuvedený. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba počtom splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a

pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol navrhovateľom uvedený až v listine pod názvom Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22.10.2010, ktoré oznámenie však odporkyňa neprijala písomnou formou, a preto ho nemožno považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporkyňa sa považuje v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie peňažných prostriedkov, ktoré odporkyňa z úveru čerpala. Keďže odporkyňa zaplatila z poskytnutého úveru vo výške 1.001,83 eura len časť vo výške 944,07 eura, súd jej uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 57,76 eura (1.001,83 eura - 944,07 eura).

Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 28.10.2011, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 27.10.2011, a preto má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o osem percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania odporkyňa s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby 1,50%. Navrhovateľ by tak mal popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,50 % (8 + 1,50 %) ročne, nakoľko si však navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne, súd nemôže prekročiť návrh účastníka, a preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v ním uplatnenej výške. Súd priznal úrok z omeškania zo sumy 493,76 eura (1.001,83 - 508,07) odo dňa omeškania odporkyňa s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 28.10.2011, s prihliadnutím na jednotlivé čiastkové úhrady odporkyňa až do zaplatenia. Z prehľadu platieb na č.l. 52 v spojení s podaniami navrhovateľa zo dňa 28.11.2014 a 11.05.2015 je zrejme, že k pripísaniu čiastkových súm uhrádzaných odporkyňou v priebehu konania prišlo spravidla o 2 dni od poukázania sumy zo strany odporkyňa, preto súd z uvedeného vychádzal aj pri platbách urobených odporkyňou dňa 18.05.2015, 12.11.2015, 18.12.2015 a 19.01.2016.

Predmetom návrhu bola aj požiadavka navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle čl. 14 bodu 14.1 zmluvných dojednaní, ktorú navrhovateľ vyčíslil v sume 291,58 eura.

Súd má však za to, že medzi navrhovateľom a odporkyňou nedošlo vôbec k platnému dojednaniu zmluvnej pokuty, keď zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, dojednanie zmluvnej pokuty je obsiahnuté iba v zmluvných dojednaniach napísaných veľmi malým písmom, toto dojednanie sa nachádza skôr ku koncu zmluvných dojednaní ako k ich začiatku, pričom nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a zaniká v rámci iných ustanovení. Zmluvné dojednania pritom odporkyňa ani nepodpísala, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy na základe netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej pod bodom 13. zmluvy. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, nakoľko spotrebiteľ sa môže domnievať, pričom stačí hrozba tohto rizika, že menším písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, a preto dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluvných dojednaniach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Funkcia zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, v zmysle ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“

V uvedenom prípade teda nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Súd preto návrh v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty zamietol.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval návrh navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 57,76 eura s príslušným úrokom z omeškania, a preto mu vo výroku III. vyhovel a vo zvyšku návrh vo výroku IV. zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k tomu, že odporkyňa je starobná dôchodkyňa s príjmom vo výške 255,- eur mesačne vo forme starobného dôchodku a zároveň voči nej prebieha exekúcia, je teda v nepriaznivej finančnej situácii, súd mal za to, že je dôvodné povoliť odporkyni splácanie dlhu v splátkach po 10,00 eur mesačne so splatnosťou do 20. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu odporkyne s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Súd má za to, že vychádzajúc z výšky mesačnej splátky a z výšky priznanej sumy, bude dlh zo strany odporkyne splatený v primeranej dobe pre navrhovateľa, keď sa tak zároveň stane ďaleko skôr ako do troch rokov od právoplatnosti rozsudku, čo je v súdnej praxi zaužívaná doba splatenia dlhu pri povolení splátok. Navrhovateľovi zároveň na ochranu slúži automatické zosplatenie dlhu v prípade omeškania sa odporkyne s riadnym plnením čo i len jednej splátky.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 3 OSP, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V nadväznosti na viaceré čiastočné späťvzatia návrhu v spojení s čiastočným vyhovením a čiastočným zamietnutím návrhu, s čím sa spája zložitosť rozhodovania o náhrade trov konania, súd v súlade s § 151 ods. 3 OSP v zmysle výroku V. rozhodne o trovách konania do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti výroku II. tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. f) OSP).

Proti ostatným výrokom tohto rozhodnutia je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.